Pregaria.cat

Entrada

Quaresma 4 - Nada te turbe

Nada te turbe;
nada te espante;
todo se pasa;
Dios no se muda,
la paciencia
todo lo alcanza.

Quien a Dios tiene,

nada le falta.

Solo Dios basta.

(Santa Teresa de Jesús)

Fonda expressió aquesta de la torbació (*nada te turbe*). Desconcert, perplexitat, malestar afectiu, foscor, malestar del cor, sequedat espiritual.... Una mica de tot això o tot això a l'hora. Evidentment hi ha unes causes. Poden ser del moment actual, o bé cicatrius del passat, realitats mal endreçades, pors ocultes, menyspreus reals o imaginaris. La torbació a vegades és suau, altres vegades insistent i molt dura. Et fa viure malament, et condiciona les relacions, has de fer una certa comèdia per a poder dissimular.... Pot arribar a "espantar", es a dir, a crear dintre teu un espai de por, un impuls de fugida immediata, voler amargar-se de no saps qui o de què. Amb freqüència ens trobem torbats i, fins i tot, espantats.

Nada te turbe. Nada de espante.

Un bon consell, sens dubte. Ben valorat per la persona a la qual tot li va bé però que pel que viu enmig de la torbació pot sonar a "música celestial". Com?. Moltes gràcies... molt maco... però que més voldria jo que sortir del meu forat, superar la meva torbació i la meva por.

Solo Dios basta.

Aquest Déu del que parla Santa Teresa no és un concepte, no és un enginy metafísic, no és una paraula que és variant de Zeus..... No.. res d'això. És el Pare que ella va anar descobrint de la mà de Jesús, especialment de submergir-se de forma tossuda i amorosa en la humanitat de Jesús.Intenta apropar-te també a la humanitat de Jesús, a la seva mirada, a les seves mans, a la forma com es relacionava amb les persones, a les seves paraules i silencis, als seus sentiments, a les protestes i crítiques, al seu cor i a la cura que va tenir – i continua tenint – de les persones... i Ell et portarà al Pare. Bon temps aquest de la Quaresma per centrar-te en Jesús.. Condicionats per la matèria tot passa, tot canvia, tot comença i tot acaba .... Déu, la nostra Roca i Fonament, no passa, no canvia, ni comença ni acaba. La humanitat de Jesús sí que va passar, sí que va anar canviant, sí que va començar i morir... i ressuscitar. De la seva mà el sentim com un dels nostres que ens convida a fonamentar-nos en Ell i a superar tots els neguits i torbacions. Ell ho és tot en tot.

Quien a Dios tiene nada le falta.

Jesús Renau sj.